



SFS 2002:202

Utkom från trycket
den 8 maj 2002

Lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter;

utfärdad den 25 april 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 9 kap. 1 § och 13 kap. 6 och 9 §§ lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter skall ha följande lydelse.

9 kap.

1 § Rätt till sjukpension föreligger för en ledamot som frånträder sitt uppdrag och får hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 kap.

6 §² Riksdagsförvaltningen får bevilja inkomstgaranti till en ledamot som har frånträtt sitt uppdrag och får partiell sjukersättning eller partiell aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

9 § Inkomstgarantin minskas med vad ledamoten får i form av sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring under den tid inkomstgarantin betalas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för tid före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Henrik Jermsten
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2001/02:84, bet. 2001/02:SfU12, rskr. 2001/02:215.

² Senaste lydelse 2000:432.

